

Vzpomínky na otce Tomáše

Dobrá věc se podařila - na 4 místech našeho mariánského poutního místa ve Křtinách můžeme vzpomenout na otce Tomáše Prnku podle známého hesla našich slovanských apoštolů: Tito jsou otcové naši.

1.

Na hřbitově je pěkně upravený kněžský hrob, nájemné platí farní úřad, o výzdobu se starají farníci. Pán Bůh zaplať! Jsou tam jména všech pohřbených pastýřů.

2.

Seznam všech křtinských farářů je zlatým písmem na modrém podkladě v ambitech u sochy Božského Srdce Páně. U otce Tomáše je připomenuto, že je opravdovým obnovitelem poutního kostela i okolí. Je tam i vděčná a stručná připomínka všech varhaníků, kostelníků a dalších spolupracovníků, tím pádem i pravé ruky otce Tomáše, pana varhaníka Milana Bezrouka. Víme všichni, že bez nich by kněz byl jako kůl v plotě, moc by toho nedokázal. A je tam i připomínka Jana Blažeje Santiniho Aichla, velikého Čecha s cizími příjmeními, protože italská krev v jeho žilách kolovala jen z jedné čtvrtiny. Tabule byly dány přesně deset let před 300. výročím jeho úmrtí, na které se skutečně připravuje celý kulturní svět.

3.

Další, tedy už třetí pietní místo, tentokrát laděné do zelena, je vzadu pod kůrem. Je přístupné každý den až do západu slunce, kdy zamykáme kostel. Rozsvícené svíce svědčí o tom, že se tam lidé zastavují, modlí a zanechávají malou světlou památku. Je tam podrobný seznam všech kněží, nejen farářů, ale i kaplanů, jsou tam jejich životopisy. Ten otec Tomáše je nejpodrobnější, je doplněný fotografiemi z jeho života, a jsou tam i památky na jeho slavný pohřeb.

4.

Čtvrté místo, laděné do slavnostní červeně, je ve vstupu do fary, v hale, jak bychom nadneseně mohli říci. Bylo také odhaleno k třem trojkovým výročím týkajícím se Křtin: 1703 se narodil opat Matuška, 7. 12. 1723 zemřel Jan Blažej Santini a od 6. 12. 1973 u nás 40 let pozeňnaně působil otec Tomáš. Je tam zlatě vyšito, co musíme říci především jim třem: Pán Bůh zaplať! Celá tabule je uvedena slovy Písma svatého: „Blahoslavení milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou.“ (Matouš 5,7)

Tuto větu otec Tomáš často citoval a také prakticky žil. Místo je živé, když tam zapomenou zapálit svíčku a nebo když dohoří, hned se tam objeví další. Inu, k doktorovi chodíme všichni, bez rozdílu věku, národnosti a vyznání. A každý tam zřejmě více pozvedá mysl k výšinám.

Zdá se mi, že musím pro dobrotu na žebrotu. S dobrými, ba nejlepšími úmysly jsem vytvořil tato čtyři místa. Vedla mě k tomu vděčnost otci Tomášovi a ostatním mým předchůdcům. Každý nemusí mít stejný názor, protože jsme lidé různí. Jedno však je jisté: Sklízím za to kritiku ze všech stran. Jedni mi vyčítají, že pamětní místo mělo být větší a dražší, druzí mě zase vyzývají, abych už toho vzpomínání a připomínání nechal a třetí něco dalšího kritického říkají po straně. Ve svém svědomí si však říkám, že to asi dělám správně, když to takhle dopadá. A také se ukazuje pravdivost rčení Boženy Němcové – není na světě člověk ten, jenž by se zalíbil lidem všem.

5.

Protože jsem slíbil, že k prvnímu výročí úmrtí otce Tomáše bude zvláštní mše svatá, se kterou se v římském misále počítá, bylo by pěkné při této příležitosti ještě něco pěkného udělat. Do této doby budou opraveny obrazy mých předchůdců, farářů z předminulého století; z nich by se udělala v horním patře fary malá vzpomínková galerie. Díky panu prezidentovi Nejvyššího kontrolního úřadu Ing. Miloslavu Kalovi už také máme krásný velký portrét otce Tomáše. Obrazy kněží Pátků (strýc Bernard a synovec Bernard) budou opraveny v druhé vlně. Teď se jen čeká na obrazy otce Františka Marka a otce Jaroslava Samsona. Nikde jsem nenašel jejich pěknou fotografii, která by se dala zvětšit. Proto se obracím na vás všechny s prosbou, pokud nějakou takovou máte, abyste mně ji laskavě zapůjčili. Dám ji zvětšit, aby naše galerie na faře byla úplná.

K uctění památky otce Tomáše a dalších mých předchůdců, na znamení vděčnosti, ale také k povzbuzení křtinských poutníků i občanů, k chvále Panny Marie a ke slávě Boží se snažím a také budu snažit o to, co jsem, právě popsal. Vás všechny prosím o pomoc a předem děkuji.

Mons. Jan Peňáz